

NEŘÍKEJ, ŽE TO NEJDE

Co vás přivedlo k podnikání?

K podnikání mě přivedly mé děti. Pracovala jsem jako manažerka vzdělávací společnosti, měla jsem dobrou pozici, hezký plat. Když se narodila nejstarší dcera, pracovala jsem nejprve během mateřské doma, ale po roce jsem se musela vrátit do práce, aby mi „neujel vlak“. Neměli jsme hlídací babičky, a tak jsem hledala jesle. Nabídka byla omezená a žádné neodpovídaly mým vysokým požadavkům. Bylo to opravdu náročné období. Pracovala jsem na zkrácený úvazek a střídala se v péči o dceru s manželem. Proto když se narodila druhá dcera, měla jsem jasno. Založím si jesličky vlastní! Takové, v nichž uplatním veškeré své nápady a zrealizuji představy o tom, jak má profesionální a láskyplná péče o mrňouska vypadat. Název, který vyjadřoval to, o koho tu jde především, mi vyskočil naprosto automaticky – jesle a školka Mrňousek.

Školky provozujete již sedmým rokem. Jak se vaše podnikání změnilo za poslední rok?

Poslední rok byl velmi dynamický. Otevřeli jsme dvě nové pobočky: jednu v Ostravě a druhou ve Frýdku-Místku, a tak už pod hlavičkou Mrňouska funguje sedm poboček v Moravskoslezském kraji a jedna franchisová pobočka v Olomouckém kraji. Byl svým způsobem také symbolický a znamenal určitý mezník, neboť pro jednu pobočku jsme pořídili vlastní objekt. Zde jsme pak vybudovali zahradu s přírodní učebnou, minidopravním hřištěm a řadou herních prvků, na kterou jsme opravdu pyšní.

Co a kdo vám pomáhá sladit rodinu a podnikání?

Velkou oporou jsou mi manžel a rodiče – vždy mě podrželi, věřili ve mne, i když někdy to bylo se mnou opravdu těžké. Sladit rodinu a podnikání mi ale pomáhá také Mrňousek. Prostřední Kačka navštěvovala naše jesličky i školku a nyní mi během doby, kdy vedu zařízení, hlídají nejmenší Petrušku opět tety v jesličkách. A klobouk dolů, jsem za to moc ráda – obě holky se toho spoustu naučily, nemají problém s kolektivem, jsou sebevědomé. Jako mnohdy unavená matka, která má spoustu dalších povinností, bych je toho určitě sama tolik nenaučila.

Co vás podnikání naučilo?

Nevzdávat se! Věřit ve své nápady, v sebe sama, ale i umět si vybrat lidi a naučit se jim důvěřovat. Byla jsem spíše individualista než týmový hráč, nyní ale vím, že bych to bez svých spolupracovníků nezvládla. Je toho už prostě moc. V neposlední řadě mě naučilo vážit si své rodiny, která za mnou stojí i v těch nejnáročnějších chvílích.

ZUZANA BĚHALOVÁ

Provozuje jesle, mateřskou školu a franchisy pod ochrannou známku Mrňousek s osmi pobočkami v kraji. Je externí vyučující Pedagogické fakulty Ostravské univerzity. Dříve působila jako manažerka vzdělávací společnosti a řízení projektů a osobnímu rozvoji se věnuje jako externí poradce. Je maminkou tří dětí.

Co byste vzkázala ženám, které chtějí začít podnikat?

Aby se nevzdávaly. Je nesmírně těžké naplnit všechny role, které se od nich očekávají. Být nejlepší maminkou, dobrou manželkou, pečlivou hospodyní a k tomu úspěšnou podnikatelkou... To už je pro jednoho opravdu příliš. Čas od času prostě člověk dostane pocit, že i když ze sebe vydává veškerou energii, v některé z rolí selhává. Společnost ženy nešetří, nároky na ně kladené jsou shodné, ne-li větší, než je tomu u mužů, nicméně předsudky a zavedené stereotypy rovnosti podmínek příliš nenasvědčují.

Máte v podnikání sen, který jste si zatím neuskutečnila?

Těch je spousta. Myslím, že až je přestanu mít, přestanu také podnikat. Ráda bych spustila interaktivní web pro děti a rodiče, kde rodiče najdou inspiraci pro práci s dětmi, jejich rozvoj, ale také řadu nápadů, jak trávit volný čas.

Máte nějaké životní krédo, případně citát?

Často slyším citovat světové byznysmeny. Já mám ráda naši zemi a ctím velikány, kteří z ní vzešli. Mým vzorem a inspirací je Tomáš Baťa. A tak bych si půjčila jeho citát, který vyjadřuje mou životní filozofii asi nejlépe: „Neříkej, že to nejde. Raději řekni, že to zatím neumíš.“ /BW